

IV. Opis programu studiów

3. KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	M#-N1-AiR-603
Nazwa przedmiotu	Teoria regulacji II
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Control Theory II
Obowiązuje od roku akademickiego	2019/2020

USYTUOWANIE MODUŁU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	AUTOMATYKA i ROBOTYKA
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	studia niestacjonarne
Zakres	wszystkie
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Automatyki i Robotyki
Koordynator przedmiotu	dr hab. inż. Leszek Płonecki prof. PSk.
Zatwierdził	

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	przedmiot kierunkowy
Status przedmiotu	obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	polski
Usytuowanie modułu w planie studiów - semestr	semestr 6
Wymagania wstępne	Modelowanie dynamiki procesów i symulacja, Elektrotechnika, Teoria sygnałów i systemów, Podstawy elektroniki, Metrologia, Napęd i sterowanie pneumatyczne i hydrauliczne, Teoria regulacji I.
Egzamin (TAK/NIE)	TAK
Liczba punktów ECTS	5

Forma prowadzenia zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium
Liczba godzin w semestrze	18	9	9		

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Symbol efektu	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W_01	Student ma wiedzę w zakresie parametrycznej syntezy liniowego układu regulacji.	AiR1_W14 AiR1_W15 AiR1_W16
	W_02	Student ma wiedzę w zakresie analizy układów słabo nieliniowych, zwłaszcza metod linearyzacji.	AiR1_W14 AiR1_W15 AiR1_W16
	W_03	Student ma wiedzę w zakresie analizy układu z wykorzystaniem równań stanu oraz algorytmów regulacji stanu.	AiR1_W14 AiR1_W15 AiR1_W16
	W_04	Student ma wiedzę w zakresie metod analizy układów nieliniowych z wykorzystaniem metody płaszczyzny fazowej i funkcji opisującej, w tym badania stabilności..	AiR1_W14 AiR1_W15 AiR1_W16
	W_05	Student ma wiedzę w zakresie działania układów regulacji z regulatorami przekaźnikowymi.	AiR1_W14 AiR1_W15 AiR1_W16
	W_06	Student ma wiedzę związaną z działaniem i metodami analizy układów dyskretnych.	AiR1_W14 AiR1_W15 AiR1_W16
	W_07	Student ma wiedzę w zakresie syntezy dyskretnych układów automatyki.	AiR1_W14 AiR1_W15 AiR1_W16
	W_08	Student ma podstawową wiedzę dotyczącą sterowania rozmytego i sterowania z wykorzystaniem sieci neuronowych.	AiR1_W14 AiR1_W15 AiR1_W16
Umiejętności	U_01	Potrafi dokonać syntezy liniowego układu regulacji.	AiR1_U19 AiR1_U20 AiR1_U35
	U_02	Potrafi zlinearyzować układ słabo nieliniowy.	
	U_03	Potrafi dokonać analizy układu nieliniowego z wykorzystaniem poznanych w ramach wykładu metod.	AiR1_U19 AiR1_U20 AiR1_U35
	U_04	Potrafi dokonać analizy i syntezy układów z regulatorami przekaźnikowymi.	AiR1_U19 AiR1_U20 AiR1_U35
	U_05	Potrafi dokonać analizy układu dyskretnego.	AiR1_U19 AiR1_U20 AiR1_U35
	U_06	Potrafi stosować dyskretnie oraz nieliniowe regulatory w układach regulacji automatycznej	AiR1_U19 AiR1_U20 AiR1_U35
Kompetencje społeczne	K_01	Student aktywnie uczestniczy w wykładach i ćwiczeniach -zadawanie pytań, udział w dyskusji.	AiR1_K04

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć*	Treści programowe
wykład	<p>Metody syntezy liniowego układu regulacji: metody analityczne, doświadczalne, wykorzystanie metod optymalizacji, metody samostrojenia regulatora.</p> <p>Sterowalność i obserwowalność w układach regulacji.</p> <p>Podstawowe właściwości nieliniowych elementów statycznych i dynamicznych. Modele matematyczne nieliniowych elementów dynamicznych.</p> <p>Linearyzacja elementów i układów dynamicznych metodami analitycznymi.</p> <p>Autonomiczne systemy dynamiczne i ich modele zmiennych stanu oraz zmiennych fazowych. Płaszczyzna fazowa., rodzaje punktów osobliwych oraz cykli granicznych.</p> <p>Wyznaczanie trajektorii fazowych. Metoda funkcji opisującej, wykres krytyczny.</p> <p>Badanie stabilności układów nieliniowych. Stabilność wg Lapunowa. Pierwsza i druga metoda Lapunowa badania stabilności układu nieliniowego.</p> <p>Regulacja dwustawna , w tym z korekcją regulatora przekąźnikowego.</p> <p>Regulacja trójstawna. Poprawa jakości regulacji przez sprzężenie zwrotne dynamiczne.</p> <p>Dyskretne liniowe układy regulacji. Dyskretyzacja ciągłych modeli matematycznych. Przekształcenie Z. Próbkowanie i kwantyzacja. Twierdzenie Shannona.</p> <p>Modele matematyczne dyskretnych elementów liniowych.</p> <p>Konwencjonalne dyskretne (cyfrowe) regulatory liniowe.</p> <p>Stabilność i jakość dyskretnych liniowych układów regulacji.</p> <p>Synteza bezpośrednia dyskretnych liniowych układów regulacji.</p> <p>Regulatory stanu, regulatory rozmyte i sterowanie. z wykorzystaniem sieci neuronowych.</p>
ćwiczenia	<p>Dobór parametrów regulatorów metodami analitycznymi.</p> <p>Linearyzacja charakterystyk statycznych i równań różniczkowych.</p> <p>Opis układu z wykorzystaniem zmiennych stanu (fazowych).</p> <p>Wyznaczanie transmitancji dyskretnych na podstawie transmitancji Laplace'a.</p> <p>Zastosowanie transmitancji dyskretnych w analizie układu.</p>
laboratorium	<p>Wyznaczanie charakterystyk częstotliwościowych.</p> <p>Wyznaczanie trajektorii fazowych (MATLAB Simulink).</p> <p>Badanie stabilności układów ciągłych (MATLAB Simulink).</p> <p>Dobór parametrów regulatora PID (MATLAB).</p> <p>Badanie serwonapędu z silnikiem elektrycznym.</p>

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia (zaznaczyć X)					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne
W01-W08		X				
U01-U06			X			X
K01						X

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć*	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
wykład	egzamin	Uzyskanie co najmniej 50% punktów z egzaminu.
ćwiczenia	zaliczenie z oceną	Uzyskanie co najmniej 50% punktów ze sprawdzianów.
laboratorium	zaliczenie z oceną	Uzyskanie co najmniej 50% punktów z kolokwium wstępnego i zaliczenie sprawozdania z poszczególnych ćwiczeń.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS							
Lp.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta					Jednostka
		W	C	L	P	S	
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów	18	9	9			h
2.	Inne (konsultacje, egzamin)	4	2	2			h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	44					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	1,8					ECTS
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	81					h
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	3,2					ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	63					h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	2,5					ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125					h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	5					ECTS

LITERATURA

1. Amborski K.: Teoria sterowania w ćwiczeniach. PWN Warszawa 1978.
2. Kaczorek T.: Teoria sterowania i systemów. PWN Warszawa 1996.
3. Stefański T.: Teoria sterowania t.1. Wyd. Politechniki Śk. Skrypt Nr 367. Kielce 2002.
4. Chłędowski M. Wykłady z automatyki dla mechaników. Wyd. Politechniki Rzeszowskiej 2003.
5. Chłędowski M., Pieniążek J. Podstawy automatyki w ćwiczeniach i zadaniach. Wyd. Politechniki Rzeszowskiej 2004.
6. Brzózka J. Regulatory i układy automatyki . Wyd. MIKOM Warszawa 2004.
7. Brzózka J. Regulatory cyfrowe w automatyce. Wyd. MIKOM Warszawa 2002.